

7 домъ-тъ на Симона прокаженнаго, Пристѣли при него жена која имаше *въ сѫдѣ алавастренъ* много скѫпо миро, и възливаше го на главѣ-тѣ му като бѣ сѣдишъ на 8 тръпезѣ-тѣ. ^дА ученици-тѣ му, като видѣхъ 9 това, възнегодовахъ и думахъ: За какво тая нагуба? Защото това миро можаше да ся продаде на голѣмъ цѣнѣ, и да ся раз-
40 даде на сиромасы-тѣ. Но Іисусъ позна то ва и рече имъ: Защо досаждате на женѣ-
тѣ? защото добрѣ работѣ стори на мене.
41 Защото *сиромасы-тѣ* всякога имате съсъ
42 себе си, а *мене* всякога нѣмате. Защото тя като възлія това миро на тѣло-то ми,
43 сгори го за погребеніе-то ми. Истинѣ ви казувамъ: *Дѣто и да ся проповѣда* това евангелие по всичкий-тѣ свѣтъ, ще ся ка-
зува за неинъ споменъ и *това* което тя стори.

44 Тогази единъ отъ дванадесетъ-тѣ, нари-
цаемый *Иуда Искаріотский*, отиде при пър-
45 восвященици-тѣ, И рече: *Какво ще ми да
дете, и азъ ще ви го прѣдамъ?* И тѣ му
46 прѣложихъ тридесетъ сребърници. И отъ тогази търсѣще благорѣміе да го прѣдаде.
47 ^иИ въ първый-тѣ день на *праздникъ-тѣ на бесѣдасны-тѣ хлѣбове* дойдохъ ученици-
48 тѣ при Іисуса, и рекохъ му: *Дѣо ищешь
да ти приготвимъ да ядешъ пасхѣ-тѣ?* И той рече: *Идѣте въ градъ-тѣ при едикого
си, и речѣте му: Учителъ-тѣ казува: Врѣ-
ме-то ми е близу; у тебе ще направѣшъ пас-
49 хѣ-тѣ съ ученици-тѣ си.* И сторихъ у-
ченици-тѣ както имъ повелѣ Іисусъ; и приготвихъ пасхѣ-тѣ.

50 И ^жкогато станѣ вечеръ, сѣдишъ бѣ на
51 тръпезѣ-тѣ съ дванадесетъ-тѣ. И като я-

^д Иоан. 12; 4.

^е Втор. 45; 41.
Иоан. 12; 8.

^ж Винк. Гл. 48;
20. 28; 20.
Иоан. 45; 55.
14; 49. 46;
5, 28. 17; 41.

^з Марк. 14; 10.
Лук. 22; ^ж 5.
Иоан. 45; 2,
50.

^и Гл. 40; 4.
^и Зах. 11; 12.
Гл. 27; 5.

^к Исх. 15; 6,
48. Марк. 14;
12; Лук. 22;
7.

^л Марк. 14; 17
до 24. Лук.
22; 44. Иоан.
45; 24.